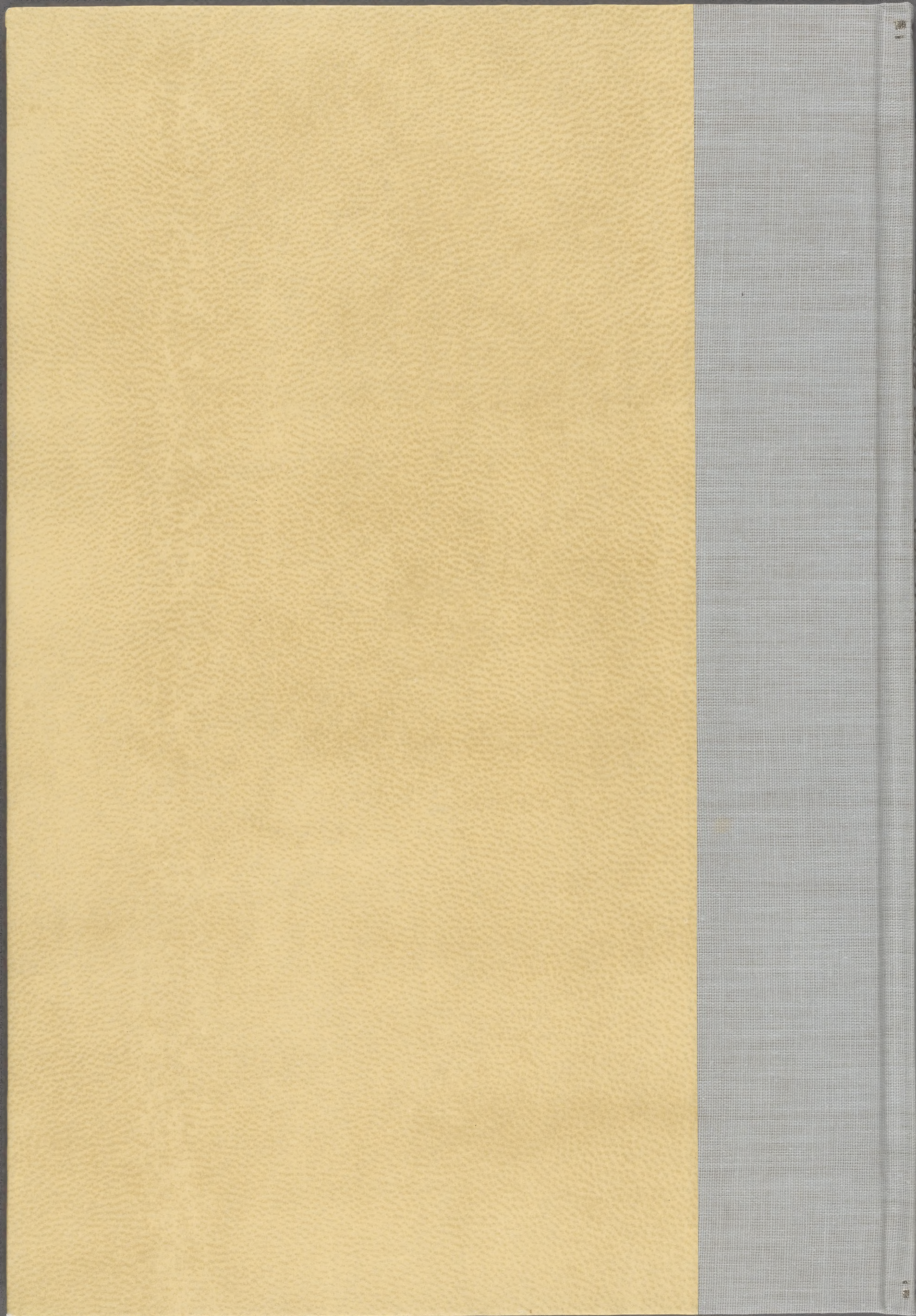

הפוגרום
דקירו תקכ״ה
על עדת
דק״ק לוגופית

שומו שמים על זאת מה זאת אשר עשה אלקים לנו
ביום השני כ"ה לחדש שבט שנת לפנו אכלה אש
סמוך כי תצא אש ומצאה קוצים בשליש [illegible] בבקר
הנה ידיה הויה ופתע פתאום נראו תנור עשן ולפיד
אש יוצאים כשני זנבות האודים העשנים מבית
כמ"ר אליעזר חיים מחולה יצ"ו ובערה בם אש ה'
ויצא יצוא ושוב וכמעט רגע עלה קיטור
הבתים השמימה ותעל שועת העיר אל האלקים
כי רבתה לבת אש מתוך מחנה העברים [illegible]
הכנו אוכל
[illegible] קול פעמון הגדול ויסעו איש ממקומו כל
בעלי המלאכה ועושי מעשה חרש וחושב וגם
אנשי חיל העומדים על המשמר אזרו חלציהם
ומראשי הקהל שרי הצבא והמשחיתים [illegible]
לאמר עת הוא לנתוש ולנתוץ להאביד ולהרוס
למען לא תהלך האש יותר למרחוק ויפלו [illegible]
החומות ובני ויציעי הבתים הפילו ארצה וביקרא
הדא לא מנעו ידם מן כלים מיוחדים העשוים
להעלות המים הרחק במאד [illegible] למעלה [illegible]
הנקראים בלשון לעז טרומבי ולמאה יוצאים
מים עבים ועם נכרי עם כהם על שכמם וירקו
מימיהם למען תכבה האש הגדולה אך [illegible]

לעזר

לעזור ולא להועיל. כי נגעה בנו יד ה׳ והבתים
היו הולכים הלוך וכלה במשך חמש שעות בקירו׳
כי אש היא עד אבדון תאכל ויאבל חל וחומה
יחדיו אומללו. טבעו בארץ שעריהם. נאבדו ונשברו
בריחים וכל היקום אשר ברגליהם הבעלים [illegible]
עם כספם וזהבם בחוצות ישליכו בחפזון [illegible] לא את
ידו וכל הקרב הקרוב אל משכנות עם ה׳ ימלאו את
שקיהם בהולחם ומזון ממונם של ישראל
הנתון לבז ולמשיסה ואין אומר השב [illegible]
לעינים שכלה תאותם כי ישמעו קולות ידמעו הבתים
קוראים את שמם ואבותם על היקם ישאום למלטם
מני שחת ויבואו האנשים על הנשים גם בחור
גם בתולה יונק עם איש שיבה הממלטים נפשם
מן אשר זקרה ויעבור מלכם לפניהם וה׳ בראשם
למען ימלטו מרעם :
חסדי ה׳ כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו כי אין בכל
הנפשות נוגע בנפשות הקהלה ולא נפקד איש ממני
חסר וגדול נס אחרון יותר מן הראשון כי אסיריו
מכות אש לא נמצא בבשרם וכל מום לא נהיה
בהם ומן האש יצאו והאש לא אכלום וכל חסר
לא איתי בהון ועוד הפלא ופלא כי שמור ברית
כפי [illegible] אשר בפשע בית ובין האש לא שלטה
בם בפרי מכל בר ברוך ה׳ שלא נתנם טרף להבות
אש כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד וגזר אומר
עד פה תבוא ולא תוסיף ופה תשית בגאון להבותיך

וגם זאת מודעת בכל הארץ כי במקום אשר נאחז
האור לא נמצא בתוך לא בית הכנסת ולא בית
המדרש ובעזרת הצור לא ראינו גוים באים במקדשנו
וה' צבאות הותיר לנו שריד כי הרסו שבעה בתים
והניחו האש מגבול בין קצותיו שתי שעות טרם יום
השבת מדבר אותם אשר ליחכה האור אתם אך
התמיד לאכול בקרב המחנה עד חצי הלילה של
ליל שבת ולא סרו הטלא ממנו עמינו משום מה
הלילה ונתנו יד וכתף לשמוך מים חמים לכבות
את הלהבה ונפשי באורות ישתפוה עד כי שקעה
האש הן הן גבורותיו הן הן נפלאותיו בשעה אחת
בין כמה זאבי ערב גדול החיה שהציל —— ה
ומתוק דל תורה נשיר כי כל בני קהלתינו יצ"א
מקטנם ועד גדולם לא חללו את יום השבת
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
ביד השרים והסגנים היתה עמנו ולא שברו
מני אורח להצילנו מן התבערה ברוך ה' אשר
נתן בלבם לעשות כזאת מי יזכה למלל ולספר
שבחי מע' ממוני וראשי קהלתים יצ"ו אשר
עמדו על המשמר יומם ולילה לא יחשו הן קולי
ענות גמורה להוסיף כח בפמליא של מעלה
העומדים על החומות ובפמליא של מטה השומרי'
משמרת עם הקדש למען לא יאונה אלינו רעה
ונגע לא יקרב באהלינו והיה לנו מעיר לעזור
בעינא פקיחא אשר לא ינום ולא יישן לשמור

ישראל וגם ביתם פתחו לרוחה לקבל האמללים
המדוכאים עושה מכונם כאשר זה לא נשמע כי אכן
צרותם גם נפשם בעד הגמול ישלם להם גמולם ועוזר
ידם נטויה להציל מן החצרות ומן הבתים את הנשרף
באש לשבת דוד והאדירים מכשול מדרך עמינו ומהנם
עתה להציר שארית חומות הנהרסות למען העומדים
על המלאכה ישבו שם בהשקט ובבטחה לכל ישומם
מכן וגרם נזקם יותם ממאה. הם היושבים תחת
השוקדים אל אמונה. יתן להם בעולם וכמקשה יהיה להם
יתן להם ובשכר גמולם כי עוסקים בצרכי צבור הם באמונה
והיו והיתם אמונה: אשרי המחכה ויגיע לראות בבנין
בתי ישראל הנשמות והנהרסות מאין יושב עד לא שאה
יגבת שער ויתן הקץ על תלם כיד ה' הטובה כי ישובו לשוט
עלינו לשוב באשה ששו על אבותינו כי בעליהם תשקוה
במשגבותם יושבים ועינינו יראו בנינם לנוה שאנן ומשכנות
מבטחות. הרחמן יגדור פרצות עמו ישראל ברחמיו והוא רחום
יכפר עון ולא ישחית וממעון קדשו ישלח שפע ברכות
שבע ברכות שמים מעל אפילו נבטחת כיעמו וזכם את
הרחמים והוא ממרום שלח אש בחומותינו וירדם ישלח
לנו מנחם ומבשר במהרה. ויבנו חומות אשר ארחתך
ירושלים מתפארה. גם שלום ישראל המבקש ארחת

הבעיר

שלמה ידידיה סארלמנדיקה

